

GĚČKO

ŠKOLNÍ OBČASNÍK GYMNÁZIA MIMOŇ

Z obsahu:

Pár slov na úvod – Robert L. Fulghum ☺

*Trochu poezie nikoho nezabije :
Abeceda à la V. Nezval (3. A)*

Povídka: Nesnáším hory - Kamily Tahadlové (K)

Vánoční přání – Kv

Něco pro zasmání

Vánoční kaligram

Pár slov na úvod

Než se rozkoukáme, bude roku 2013 odzvoněno. Někdy si přeji, aby se běh roku alespoň trochu zpomalil a život tak rychle neutíkal. Ale ubíhá dál a stále rychleji. Není tomu tak dávno, co skončily prázdniny, a už tu máme Vánoce. Na konci roku se často ohlížíme zpět a hodnotíme, co se nám povedlo a co ne. Na začátku toho nového si slibujeme, co budeme dělat jinak, jak budeme lépe žít. Přitom někdy stačí tak málo, abychom byli se svým životem spokojeni. Třeba žít tak, jak nám doporučuje americký spisovatel Robert L. Fulghum.

Robert L. Fulghum

VŠECHNO, CO OPRAVDU POTŘEBUJU ZNÁT o tom, jak žít, co dělat a jak vůbec být, jsem se naučil v mateřské školce. Moudrost mě nečekala na vrcholu hory zvané postgraduál, ale na pískovišti v nedělní škole. Tohle jsem se tam naučil:

- **O všechno se rozděl.**
- **Hraj fér.**
- **Nikoho nebij.**
- **Vracej věci tam, kde jsi je našel.**
- **Uklízej po sobě.**
- **Neber si nic, co ti nepatří.**
- **Když někomu ublížíš, řekni promiň.**
- **Před jídlem si umyj ruce.**
- **Splachuj.**
- **Teplé koláčky a studené mléko ti udělají dobře.**
- **Žij vyrovnaně - trochu se uč a trochu přemýšlej a každý den trochu maluj a kresli a tancuj a hraj si a pracuj.**
- **Každý den odpoledne si zdřímni.**
- **Když vyrazíš do světa, dávej pozor na auta, chytني někoho za ruku a drž se s ostatními pohromadě.**
- **Nepřestávej žasnout. Vzpomeň si na semínko v plastickém kelímku - kořínky míří dolů a rostlinka stoupá vzhůru a nikdo vlastně neví jak a proč, ale my všichni jsme takoví.**
- **Zlaté rybičky, křečci a bílé myšky, a dokonce i to semínko v kelímku - všichni umřou. My také.**
- **A nikdy nezapomeň na dětské obrázkové knížky a první slovo, které ses naučil - největší slovo ze všech - DÍVEJ SE.**

Věřím, že fantazie je silnější než vědění. Že mýty mají větší moc než historie. Že sny jsou mocnější než skutečnost. Že naděje vždy zvítězí nad zkušeností. Že smích je jediným lékem na zármutek. A věřím, že láska je silnější než smrt.

Trochu poezie nikoho nezabije

Abeceda à la 3. A (na motivy V. Nezvala)

Den poezie - listopad 2013

C

Podkovičku pro štěstí
už má skoro každý,
zvláště klestí-li si cestu
přes překážky těžký.
(A. Toráňová)

Měsíc couvá,
srpy sečou,
děti s céčky hrají si.
Au, to bolí, koukám dolů,
ejhle ji – náušnici.
(V. Pražáková)

E

Hrabu s tebou listí
Pro snazší práci a méně řečí
Jsi prodlouženou rukojetí
Rukojetí stvořenou pro tvé použití
(J. Kesler)

H

Ze žebříku jedna část,
po který se leze.
Když se budeš hodně trást,
můžeš skončit vleže.
(D. Holub)

H jako hráči hokejoví
a brankář, co ze sítě kotouč loví.
Trenér na střídačce velmi křičí
a lidé na tribunách choreo cvičí.
(B. Němečková)

Maličký žebříček stojí tu v pokoji,
Když se naň podívám, oči mě nebolí.
Je to však písmeno, podívej přeci,
Há se mu říká a značí spoustu věcí.
(K. Řezníčková)

Hned slez z toho žebříku,
nechci tě mít na triku.
(V. Pražáková)

CH
Ch je zvláštní písmeno,
Z C a H je sestaveno.
Nechtěly být nejspíš samy,
tak to daly dohromady.
(D. Hronová)

I
I ční jak maják na pobřeží.
Když had natáhne se a na zemi leží,
je to pouhá přímá čára,
jako když k nebi stoupá pára.
(K. Adamcová)

J
Prázdna rukojeť od deštníku
dnes nevadí, vždyť neprší.
Pár mincí přistálo do klobouku.
Po dešti se hned vše usuší.
(K. Procházková)

Do Jéčka si člověk sedne,
na hák něco zavěsí,
paraplíčko na něm zvedne,
sestro Jano, kdepak jsi?
(K. Rezníčková)

Háček navázaný na udici
lehce plave po vodě
tak jako já na pramici
v empirické náladě
(L. Wohlrábová)

L
Hokej se jen na ledě hraje,
led pod rýhami bruslí taje.
Letos nám lavina gólů schází,
fanoušci na led perníčky hází.

M
Připomínáš vršky hor,
čiší přitom z tebe vzdor.
Vždyť ty jsi přece majestát,
jenž uprostřed abecedy vždy bude hrdě stát.
(A. Pálová)

N

Milenec k milé
láskou je přitažen.
Láska však vratká je
jak spojovací linka hlásky N.
(K. Hodková)

O

Rybník plný prázdna,
les písmen okolo,
voda deroucí se ze dna
a kolem příjemno.
(A. Toráňová)

Rybník plný rybiček,
vodník zpívá žábám.
Loví tam můj dědeček
a já mu s kolou mávám.
(K. Kytková)

P

Na štíhlé noze vypouklé břicho,
jakmile píšu tě, všude je ticho.
Dvě ladné linky a je to hotovo,
písmeno P je na světě nanovo.
(K. Řezníčková)

R

R se rmoutí
R se hroutí
R se raduje
R také čaruje
R se umí rvát
Ale R s háčkem
to umí jen řvát
(K. Hodková)

S

Tak jako loď na vlnách
potácím se životem.
V ulicích teď bloudím sám
jak plavidlo nad mořem.
(L. Wohlrábová)

Vidím hada, co je sám,
má strach o svůj život
a neví kudy kam.
Tak tu raděj zůstal stát.
(L. Domažlická)

Had se kroutí ve křoví
a loví tam žabky.
Dám si pivo lahvový
a půjdu tam taky.
(D. Holub)

T
Bez hlavy se často myslí,
ruce jen tak roztáhnu.
Tělo tu jen svisle visí,
tak se aspoň protáhnu.
(K. Kytková)

Jedna tyčka svisle dolů,
druhá tyčka kolmá je.
Dejte všichni hlavu dolů,
fyzikální věc to je.
(L. Domažlická)

U
Hluboké lesní údolí,
koryto vodou se naplní.
(K. Adamcová)

X
Křivé nohy dítěte,
je to, co tu píšete?
Zákaz oblíben není.
Je dovoleno zastavení?
(K. Procházková)

X je jako křížek
do nebeských výšek.
Čárka sem a, čárka tam,
snadno X načrtám.
(D. Hronová)

Y
Jako trychtýř plný lásky
Proteče jím každému pouze kapička.
Ten, kdo si však nedělá z ní vrásky,
Proplová životem jako lodička.
(A. Pálová)

Pohár vína, co jsem právě dopil,
a jeho tvar ozářil svícnu svit.

Tvrdý to mohykán, který své slávy nabyt,
A kdekdo byl tu za něj často bit.
(O. Spálenský)

Nesnáším hory

Když nám náš třídní oznámil, že pojedeme na lyžařský kurz, byl jsem nadšený. Abyste mi rozuměli, Lenka, nejhezčí holka z naší třídy, je skvělá lyžařka. Řekl jsem si, že bych si k ní konečně mohl najít cestu. Rodičům se to sice nelíbilo, nikdo z naší rodiny lyžovat neumí, prý to je nebezpečné, ale nakonec souhlasili.

Týden před odjezdem jsme s otcem jeli koupit lyže. V prvních dvou obchodech nás odmítli se slovy, že na obry nemají. Pravda, číslo boty 46 není zcela dostupné. Každopádně ve třetím obchodě nám vyhověli. Prodavač sice dlouho hledal lyžáky mé velikosti, ale nakonec se jedny našly. Byly staré a jen místy byly vidět pozůstatky barvy, ale byly to jediné lyžáky, které mi seděly. Pak přišel na řadu další úkol – vybrat mi lyže. To se vyřešilo rychleji. Prodavač pokácel před obchodem strom a po chvíli byly lyže na světě. Nebyly sice nejhezčí, ale prý to pro začátečníky stačí. V obchodě otec nechal několik tisíc a jeli jsme domů.

V sobotu jsem si do jedné tašky sbalil oblečení a do druhé nějaké jídlo (mamka říkala, že si tam budeme sami vařit). Následující den odpoledne jsme odjízďeli. Ke škole jsem dorazil mezi prvními, ale do deseti minut jsme byli kompletní. Po půl hodině dorazil autobus. Cesta probíhala celkem klidně, dokud řidič nedostal smyk. Všichni jsme to ale přežili, až na spolužáka Káju, kterému se rozsypaly brambůrky.

Po dvou hodinách jízdy jsme přijeli do hor. Pod strmým kopcem pokrytým sněhem a ledem autobus zastavil. Učitel nás z něj vyhnal a se slovy: „Tašky a lyže si vyneste nahoru, tam je naše chata,“ a ukázal nahoru na kopec. Vzal jsem tedy své dvě tašky a s námahou se vyškřábal do kopce. Pak jsem se chtěl vrátit pro lyže, jenže jsem uklouzl a celý kopec sjel po zadku. Dole jsem vstal, vzal si lyže a opět se škrábal do kopce. Když jsme byli v chatě všichni, rozdělili jsme si pokoje a vybalili věci. V půl šesté nás učitelé dovedli do jídelny na večeři. Ukázalo se, že si sami vařit nebudeme. Byl jsem celkem zklamaný, protože jsem nevěděl, co mám dělat s jídlem z domova.

Další den po snídani začalo lyžování. „Na lyžování nemůže být nic těžkého.“ pomyslel jsem si, nasadil lyže a pokusil se sjet mírný kopeček. Nepovedlo se. Poučen pádem jsem si vzal lyže do ruky a sešel kopeček pěšky. Učitelé nás rozřadili do skupin. Mě dali do horší a Lenku, jak jsem si myslel, do lepší. Druhá skupina odjela a my začátečníci zůstali na rovině.

Nejdřív jsme se učili otáčet – to mi celkem šlo. Pak nám učitel řekl něco málo o tom, jak se zatáčí a brzdí. Nato přišlo to hlavní – první sjezd. Naše cesta nebyla dlouhá ani padesát metrů a skoro pořád to byla rovina, přesto každý z nás alespoň desetkrát spadnul. „Buď v klidu, Ondro. I Lenka se to kdysi učila.“ povzbuzoval jsem se.

Když jsme se dostali k vleku, učitel nám vysvětlil, jak se na něm má a nemá jezdit. I přes jeho snahu každý, kdo se na vlek dostal, hned zpanikařil a porušil všechna učitelova pravidla. Já jsem nebyl výjimkou, ale přesto jsem se jako jeden z mála dokázal na vleku udržet. Pak ovšem přišla situace, na kterou nás učitel nepřipravil – výstup z vleku. Snažil jsem se napodobit panáčka na značce, ale moc dobře se mi nevedlo. K mé velké smůle se mi při tomto pokusu překřížily lyže a já spadl. Naštěstí mě ten zákeřný vlek pustil. To už ale ke mně mířili moji následovníci, kterým se také podařilo na vleku udržet. Ti buď spadli sami anebo zakopli o mě a tak jsme u výstupu vytvořili velkou hromadu.

Když jsme se opět postavili, nadešel čas druhého sjezdu. Tentokrát bylo na mé straně pádů méně, pak ale opět přišel na řadu vlek. Znovu jsme u výstupu vytvořili hromadu, tentokrát jsem ji však nezačal já. Další sjezdy byly stejné jako ty předchozí.

Po několika hodinách nastal kýžený čas oběda. Po výtečném jídle jsem si šel na chvilku zdřímnout. Chvilka se protáhla na dvě hodiny a probudili mě až moji spolužáci, kteří na mě házeli sněh. Musím přiznat, že jsem zažil i lepší probuzení.

Odpolední lyžování bylo stejné jako to dopolední. Jen s tím rozdílem, že jsem se při svém posledním sjezdu srazil s nějakým Němcem. Nevím sice, jak dopadl on, ale já jsem se probral až v nemocnici se zjištěním, že mám zlomenou nohu. Později jsem se dověděl, že srážku nepřežily ani moje lyže. Ale to nejhorší zjištění teprve přišlo – Lenka si na horách našla kluka.

Tehdy jsem hory začal nenávidět úplně.

Vánoční přání

Studenti kvinty odpovídali na otázky:

1. Co pro mě znamenají Vánoce?

2. Co bych všem lidem přál?

1. Vánoce jsou pro mě svátky, kdy se rodina sejde u jednoho stolu a povečeří spolu. Jako rodina se pospolu často nevidíme, a tak jsem ráda, že si alespoň jednou v roce společně dáme večeři a popovídáme si. Na dárky se samozřejmě také těším, ale myslím si, že mám vše, co potřebuji: milující rodinu a hodně kamarádů a to mi ke štěstí stačí.

Vánoce jsou pro mě svátky radosti, kdy se sejdeme jednou za rok celá rodina. Už se tomu nedá říkat svátky klidu. Shon kvůli dárkům, perfektně uklizenému domu...

O Vánocích mám nejraději vůni pomeranče, hřebíčků a skořice. Tmu prosvícují někdy až pohádková světýlka. Mám ráda pečení vánočního cukroví i krásné vánoční filmy...

Lhala bych, kdybych řekla, že se netěším na dárky. Těším se moc, i když vím, že budou skromnější. Vánoce mám ráda kvůli atmosféře, kterou do nás všech vpusť.

Vánoce pro mě znamenají opravdu mnoho... Z počítače znějí folkové koledy a celý byt je prozářen vánočními světélky. Na všechny dopadá příjemná záře rozsvíceného vánočního stromku, na stole je vyskládané cukroví.

Ale hlavní podstatou Vánoc se pro nás staly dárky. Asi to není dobře, ale peníze za dárky utrácím s láskou a vím, že mamka se na rozbalování dárků těší snad ještě více než já. Miluje, když pod stromečkem najde nějaké překvapení.

Dárky kupujeme i vánočním mazlíčkům a není nic krásnějšího, než vidět, jak si váš pejsek najde pod stromkem svůj vánoční dárek a snaží se z něj strhnout mašli a papír.

2. Všem na světě bych chtěla popřát krásné prožití svátků, ať s rodinou, nebo s přáteli. Nikdo by neměl být sám. Nezáleží na tom, kolik dárků kdo dostane, jestli budou drahé nebo značkové. Přeji všem, aby si užili Vánoce v klidu a pohodě, aby nebyli sami, aby nebyli smutní, aby si odpočinuli od běžného černobílého života v poklidném, curovím provoněném, přátelském prostředí.

Přeji lidem hodně štěstí, zdraví a lásky. Kdo nemá štěstí, ať ho najde...

Myslím si, že lidé by se měli nad tím, co v tomto roce udělali špatně, a začít s Novým rokem znovu, hledat správnou cestu a dosáhnout tak svého klidu a spokojenosti. Měla by přestat doba konzumní společnosti, protože v té nebude spokojený nikdo nikdy. Všichni budou jen chtít víc a víc. Zdraví, štěstí a lásku takhle nezískáš.

Krom typických přání lásky, štěstí, klidu a pohody bych chtěla všem popřát, aby nový rok 2014 nebyl tak uspěchaný, upracovaný, uhoněný za penězi, plný špatných rozhodnutí a voleb.

Přála bych všem otevřené oči, pravdu, klidný život. Aby i ti, kterým někdo odešel, měli radost z maličkostí.

Vánoce jsou jednou za rok. Měly by to být klidné a pohodové svátky. Přátelé by se měli usmiřovat, rodiny scházet u jednoho stolu...

Každému člověku přeji, aby o letošních Vánocích našel opravdové přátele a uměl odpustit.

Každý je jen člověk a nikdo není bez chyby.

Něco pro zasmání

„Pane šéf, můžete mi dát zítra volno?“ ptá se v práci pan Urbánek. „Manželka chce, abych jí pomohl s vánočním úklidem.“

„Z takového důvodu vám přece nebudu dávat volno!“ rezolutně to odmítne ředitel.

„Děkuji,“ oddechne si zaměstnanec. „Věděl jsem, že je na vás spolehnutí.“

O Vánocích přijde klučina za tatínkem a zajímá se: „Tati, proč se u nás Ježíšek svléká?“

„Prosím tě, jak tě to napadlo?“

„No, když jsem včera přišel domů, maminka v ložnici říkala: Ježiši, rychle se obleč a vyleť oknem. Manžel přišel!“

MEZINÁRODNÍ NADÍLKA

Povídají si Američan, Rus a Čech. Američan povídá: „Vidíte to červený Ferrari?“

Ostatní: „Hmm, dobrý.“

„No, tak takový jsem dostal k Vánocům.“

Rus povídá: „A vidíte to zelený Porsche?“

Ostatní: „Taky dobrý.“

Rus: „Tak takový jsem pro změnu dostal k Vánocům já.“

A Čech: „Vidíte to Infiniti G35 GTO?“

Ostatní: „Nádhera!“

„Tak v takové barvě jsem dostal manžestráky.“

DÁRKY MANŽELŮM

Baví se tři ženy, co daly manželům k Vánocům.

„Koupila jsem manželovi věc, co udělá stovku za 10 sekund - je to Honda.“

„Já mu koupila věc, co udělá stovku za 5 sekund - je to Porsche!“

Třetí je trumfuje: „Já mu koupila věc, co udělá 200 za sekundu - osobní váhu!“

Vánoční kaligram

NEJEN DÁRKY,
STE SI TVOŘÍ, ALE RODINA
POHODA, LÁSKA A ATMOSFERA
NÁS DĚLÁJÍ ŠÁSTNÝMI, A POKUD NE
TAK JSME BYLI POHLCEMÍ KON
ZUNNÍM ŽIVOTEM, KTERÝ
OULADL PLANETU ZEMÍ.

I PRINCES SHON KŮLI,
NICEMU AT, A MAŤE KRÁŠNĚ
SVÁTKY, AT JE SI MEČ LEDAŤE S
NEŠLEDANÍMI A HLAVNĚ DŮVOD UKRÁST
VAŤOCE NOVEM ROCE MENE
MILOVANÍMI.

V
STRÁSTÍ A VÍCE RA
DOSTÍ, A AT VŠECHNA
SMŮLA ODEJDE STEJNĚ

JAKO 13, 2, DATUMU. 4, 1 PŘE
S DRSNĚ ZMĚNĚMÍ GRINCHIE (1, 2), SE
MĚJTE RÁDI. PROTOŽE ZE SRDCE

VAM ZA
AST NEMUŽ JEHO VZHLED
VAŤOCE NIKDO UKR

A TO
PŘE AŤE
NA VAŤO
CUI DEBI

19.12.2013